

کافی در آینه پژوهش

حمید سلیم گندمی *

چکیده: اهمیت و اعتبار کتاب کافی نوشته ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی، جمعی از دانشوران شیعی را بر آن داشته که پژوهش هایی در باره آن عرضه کنند. در این مقاله، شش تحقیق معرفی و نقد و بررسی می شود. موارد شماره ۱ و ۲ و ۶، معرفی کلی از کتاب کافی و مؤلف آن را در بر دارند. کتاب شماره ۲، به چهار مبحث مهم پیرامون اصول کافی می پردازد (امام مهدی علیه السلام، تقیه، بداء، قرآن). کتاب شماره ۵، شرح ملا خلیل قزوینی (دانشمند شیعی قرن یازدهم هجری) بر کافی را می شناساند. و کتاب شماره ۴، شیوه صحیح املاي رجال و راویان کتاب کافی را می نمایاند. کتاب ۱ تا ۴ به زبان عربی، و کتاب ۵ و ۶، به زبان فارسی است.

کلید واژه ها: کافی / کلینی، محمد بن یعقوب / کافی، راویان / کافی، شروح / کافی، اعتبار روایات / کافی، بررسی محتوایی / کافی، کتابشناسی / حدیث شیعی، قرن چهارم هجری.

کافی در آینه پژوهش

مقدمه

کتاب کافی به عنوان مهمترین و معتبرترین کتاب حدیثی شیعه، به دلیل اعتبار و وثاقت مؤلف آن، و قدمت کتاب - نزدیکی به زمان حضور ائمه معصومین علیهم السلام - مورد توجه علما و دانشمندان و محدثان قرار گرفته و محل استناد و اعتماد محدثان، در نگارش و تدوین کتب حدیثی در دوره های بعد از حیات مرحوم کلینی تاکنون بوده

* - کارشناس ارشد کتابداری و اطلاع رسانی، عضو هیأت علمی سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.

نسخه‌های خطی، چاپ‌های سنگی و سربی متعدد کافی همراه با ترجمه‌ها، شروح و حواشی بیانگر توجه خاص بزرگان اهل علم و تحقیق به این مأخذ و منبع روایی است. در این نوشتار، کتاب کافی، مختصر و گذرا در آئینه چند کتاب و پژوهش بررسی شده است.

۱. الشیخ الكلینی البغدادی و كتابه الكافی «الفروع» / تألیف ثامر هاشم

حبیب العمیدی - قم: مکتب الاعلام الاسلامی، ۱۴۱۴ ق / ۱۳۷۲ ش.

۱.۱. این کتاب ۴۹۵ صفحه‌ای، به عنوان پایان نامه دانشگاهی در مقطع کارشناسی ارشد، دانشکده فقه دانشگاه کوفه به سال ۱۴۱۰ ق / ۱۹۸۹ م / ۱۳۶۸ ش. ارائه شده و پژوهشگر محترم با استناد و استفاده از ۲۴۹ مأخذ و مصدر، پژوهشی جامع را در کتاب فروع کافی به انجام رسانیده است.

ساختار کتاب در یک مقدمه، دو باب - هریاب در سه فصل و هر فصل شامل سه تا چهار مبحث - تنظیم و تبویب شده است.

مقدمه کتاب توضیحاتی است کلی به ساختار ارائه مطالب کتاب.

۱.۲. در باب اول با عنوان «الشیخ الكلینی البغدادی و الحیة الفکرية فی عصره»

موضوعات زیر بررسی شده است:

- اوضاع سیاسی، فرهنگی و علمی ری و بغداد.

- شخصیت شیخ کلینی، سرگذشتنامه مختصر.

- شخصیت علمی شیخ کلینی؛ اساتید، شاگردان، آثار و تألیفات، جایگاه و منزلت

علمی شیخ در بین علما.

در ذیل اساتید شیخ به معرفی ۱۲ نفر و در ذیل شاگردان به معرفی ۲۳ نفر از بزرگان

و دانشمندان پرداخته است.

در ذیل آثار و تألیفات بیان می‌کند که شیخ کلینی - در مقایسه با علما و دانشمندانی

چون شیخ مفید، شیخ صدوق و شیخ طوسی - از علمای کم تألیف بوده است، از آن رو که

مدت زمان طولانی برای جمع آوری احادیث کافی صرف نموده است. خصوصاً اینکه

مرحوم شیخ کلینی نخستین عالم شیعی است که به جمع آوری، تنظیم و تبویب موضوعی احادیث اهل بیت علیهم السلام باین وسعت و گستردگی پرداخته است. توجه به موضوعات فقهی، تاریخی، فلسفه و کلام، ادبیات، رجال و درایت حدیث در کتاب کافی، بیانگر دقت مرحوم شیخ کلینی و صرف وقت و زمان بسیار زیاد برای گرد آوری و تدوین احادیث اهل بیت علیهم السلام و تحویل این امانت گرانبمایه به نسل های آتی است.

۱.۳. در باب دوم کتاب به معرفی و پژوهش پیرامون کتاب فروع کافی پرداخته است. در این باب، در ضمن سه فصل موضوعات زیر بررسی شده است. فصل اول: معرفی کتاب کافی و تحقیق ها و پژوهش هایی که در اطراف آن شده، با تکیه بر فروع کافی.

فصل دوم: شیوه مرحوم کلینی در تدوین و ارائه احادیث فروع کافی. فصل سوم: روایان احادیث که مرحوم کلینی در فروع کافی از طریق آنها روایات را نقل کرده است.

۱.۳.۱. در وجه تسمیه و شهرت به کتاب کافی دو جهت بررسی شده است:
الف - مرحوم کلینی در خطبه کتاب در وصف کتاب خود ذکر کرده است که این کتاب، کافی است برای همه فنون علم دین، و یا در آخر کتاب الطهارة آمده است «هذا آخر کتاب الطهارة من کتاب الکافی و هو خمسة و اربعون بابا». استاد علی اکبر غفاری بیان می کند که این کلام در همه نسخه های کافی می باشد که احتمال دارد کلام صادره از خود کلینی باشد و یا از اولین کاتبان کافی باشد.
ب - نام کتاب، برگرفته از کلام مشهور «الکافی لشیعتنا» باشد.

به هر حال شهرت کتاب کافی بسیار زیاد است و در مبحث دوم فصل اول باب دوم کتاب با عنوان «شهره الكتاب»، بیان و کلام تعدادی از علما و فقها در باره کافی ذکر شده است.

شیخ مفید در تصحیح الاعتقاد گوید: «هُوَ مِنْ أَجْلِ كُتُبِ الشَّيْعَةِ وَ أَكْثَرُهَا فَائِدَةٌ». صاحب الذریعه گوید: «وَهُوَ أَجْلُ الْكُتُبِ الْأَرْبَعَةِ الْأَصُولِ الْمَعْتَمَدُ عَلَيْهِ، لَمْ يَكْتَبْ مِثْلَهُ فِي الْمَنْقُولِ مِنْ آلِ الرَّسُولِ». (الذریعه، ج ۱۷، ص ۲۴۵)

در ذیل تلاش علما پیرامون کافی، گزارشی مختصر پیرامون نسخ خطی اصول / فروع روضه کافی، شروح و حواشی، پژوهشهای موضوعی خاص، برگزیده‌های کافی، ترجمه‌ها، چاپ‌ها و فهرس و راهنماهای کتاب کافی آورده است [۱۷۷ - ۱۵۸].

معرفی ۲۱ شرح، ۲۶ حاشیه، برگزیده‌ها و چاپ‌های متعدد، بیانگر توجه خاص علما به کافی است. به نظر می‌رسد قدیم‌ترین اختصار و برگزیده کافی، منتخب اصول الکافی شیخ صدوق می‌باشد که نسخه خطی آن در کتابخانه عمومی امیرالمؤمنین علیه السلام در نجف به شماره (۱۶۳۵ / ۶، ج ۱) موجود است.

۱.۳.۲. در فصل دوم به بررسی روش مرحوم کلینی در فروع کافی از حیث شیوه اسناد احادیث، شیوه ارائه متن احادیث و روش تدوین و تصنیف احادیث پرداخته است. [۱۸۱ - ۲۶۰].

۱.۳.۳. در فصل سوم؛ شرح حال مختصر ۹۳ نفر از کسانی که مرحوم کلینی از آنها نقل روایت کرده، همراه با تعداد روایات هر یک را ذکر کرده و پس از آن موارد احادیث روایت شده با الفاظ « عن العدة » را به اختصار، معرفی و گزارش کرده است. [۲۶۳ - ۳۵۹]

۱.۴. «ملحق الموارد» عنوانی است که مؤلف در ذیل آن، فهرست و راهنمایی براساس ترتیب الفبایی نام موارد تهیه کرده و در ذیل هر نام تعداد احادیث روایت شده و نشانی احادیث در کتاب کافی آورده شده است. این فهرست در دو قسمت « موارد عن غیر العده » و موارد « عن العدة » تنظیم شده است. [۳۶۳ - ۴۴۹]

براساس این فهرست، بیشترین احادیث روایت شده از علی بن ابراهیم بن هاشم ابوالحسن القمی - از مشایخ شیخ کلینی - است که در فروع کافی ۳۳۵۵ روایت می‌باشد و در کل کتاب کافی ۷۰۶۸ روایت از طریق او می‌باشد.

۱.۵. خلاصه و نتیجه این پژوهش و رساله دانشگاهی در ۲ صفحه، فهرست مصادر و منابع شامل ۲۴۹ مأخذ در ۲۳ صفحه و فهرست محتویات کتاب در ۱۳ صفحه آورده شده است. همچنین به رسم پایان نامه‌های دانشگاهی، دو صفحه چکیده به زبان انگلیسی نیز دارد.

۲. دفاع عن الکافی، ثامر هاشم حبیب العمیدی، دو جلد. قم: مرکز
الغدیر للدراسات الاسلامیة، ۱۴۱۵، ۷۶۸ + ۷۸۷ صفحه.

۲.۱. کتاب جاودانه کافی، به دلیل اهمیت و ارزش والا، از دیرباز مورد توجه دو گروه
بوده است: پیروان اهل بیت علیهم السلام، و فرقه‌های دیگر.

گروه اول، به دیده ارج‌گزاری به آن نگریسته‌اند، گرچه خود راز بحث و بررسی‌های
علمی در مورد آن بی‌نیاز ندیده‌اند. کتابهای حدیثی و فقهی و شیعه امامیه، گواه روشن بر
این مدعا است. اما در میان دانشمندان گروه‌های دیگر، کسانی بوده‌اند که به شیوه غیر
علمی، اشکال‌هایی بر کافی وارد ساخته‌اند. اینان، ذهن و اندیشه افرادی را که فرصت و
حوصله ژرف‌نگری و بازکاوی سخنان راندارند، نسبت به این کتاب شریف، مکدر
ساخته و نوعی بدبینی در مورد این کتاب جاودانه در آنان پدید آورده‌اند، بدون اینکه آن
تشکیک‌ها مبنا و جایگاه علمی داشته باشد.

با توجه به این مقدمه، نویسنده کتاب، پس از نگارش و نشر «الشیخ الكلینی البغدادی
و کتاب الکافی» که عمدتاً حول محور فروع کافی بود، پژوهش‌های خود را درباره کافی -
با تکیه بر بخش اصول، و به ویژه از دیدگاه نسبت‌هایی که به آن کتاب و پیروان به شیعه
امامیه می‌دهند ادامه داد. و کتاب «دفاع عن الکافی» بدین سان پدید آمد.

۲.۲. مؤلف، کتاب را در دو مقدمه کوتاه و چهار باب اصلی سامان داده است.
مقدمه اول، به معرفی کتاب کافی و مؤلف بزرگوار آن اختصاص دارد [ج ۱، ص ۲۵ -
۴۲]. و مقدمه دوم، شامل بحث‌های اساسی و زیربنایی در مورد امامت و خلافت الهی
است، مانند: مبانی قرآنی و حدیثی آن، ویژگی‌های امام به ویژه عصمت، جایگاه نصّ در
امامت الهی. در این بخش، آیه تطهیر (احزاب، ۳۳)، آیه ولایت (مائده، ۵۵)، حدیث
غدیر، حدیث ثقلین، حدیث منزلت و حدیث دار، مورد بررسی مختصر - از جهت سند
و دلالت - قرار می‌گیرد.

پس از این دو مقدمه، چهار باب اصلی کتاب بدین ترتیب آغاز می‌شود:

باب اول - پاسخ به پرسش‌ها و پندارها در مورد امام مهدی علیه السلام [ج ۱، ص
۱۶۷ - ۶۱۱].

باب دوم - پاسخ به مطالبی که در مورد احادیث تقیه در کافی گفته‌اند [ج ۱، ص ۶۱۳ -

باب سوم - بداء و پاسخ به تهمت‌ها و افتراءاتی که به شیعه در مورد آن زده‌اند [ج ۲، ص ۷-۲۱۳].

باب چهارم - نسبت دادن عقیده تحریف قرآن به شیعه و پاسخ آن [ج ۲، ص ۲۱۵-۵۰۳].

پس از این چهار باب، در فصل «خلاصة البحث و نتائجه» [ج ۲، ص ۵۰۵-۵۶۸]. خلاصه‌ای از کل مطالب کتاب آمده است.

پایان بخش کتاب، چهار فهرست فنی (آیات، احادیث، اعلام، منابع) است. آنگاه فهرست اجمالی و فهرست تفصیلی مطالب کتاب در پی می‌آید.

قبل از مرور کلی بر مباحث کتاب، باید تذکر داد که در میان ۶۷۲ منبع این کتاب، نزدیک به نیمی از آن، مصادر اهل تسنن است، که از سویی کتب مرجع آنان (در حوزه تفسیر، حدیث، فقه، کلام، تاریخ و مانند آن) و از سوی دیگر، کتابهای ردّ بر شیعه را - که در سالهای اخیر در مصر و اردن و عربستان و پاکستان و... منتشر شده - در بر می‌گیرد. کثرت منابع، بیان دقیق مشخصات کتابشناسی آنها، و اشاره دقیق به نشانی مطالب در پانویس‌ها، اعتماد خواننده را به کتاب بر می‌انگیزد.

۲.۳.۱. باب اول

این باب، خود، در حدّ کتابی مستقلّ - بیش از ۴۴۰ صفحه - مباحثی در باره حضرت مهدی علیه السلام در بر دارد، با این عناوین:

* خاورشناسان در مورد عقیده به امام مهدی علیه السلام چه گفته‌اند؟ و برخی از نویسندگان مسلمان چگونه از آنها پیروی کرده‌اند؟

* پاسخ به آنچه منکران اعتبار احادیث مهدویت می‌گویند (سخنان ابن خلدون، فقدان صحیح مسلم و بخاری از این احادیث، اختلاف و تعارض احادیث مهدویت، و...).

* نقل سخنان بیش از پنجاه تن از دانشمندان اهل تسنن، که احادیث مهدویت را صحیح یا متواتر دانسته‌اند، از ترمذی صاحب سنن در قرن سوم تا بن باز و دیگر معاصران.

* منکران احادیث مهدویت، چگونه آن را به کتاب کافی پیوند می‌دهند و براساس

احادیث کافی، ادعای خود را بیان می‌دارند؟

در این فصل، توضیحات مبسوط در مورد جفر، احادیث «لاتخلو الارض من حجة»، حدیث «من مات و لم يعرف امام زمانه...»، احادیث شباهت قضاوت امام مهدی به قضاوت حضرت داود علیہ السلام، ادله ولادت حضرت مهدی علیہ السلام و اعترافات دانشمندان اهل تسنن (بیش از ۱۲۰ تن، از قرن چهارم تا زمان حاضر) بر آن، تهمت سرداب، طول عمر امام عصر علیہ السلام و علامات ظهور را می‌خوانیم.

۲.۳.۲. باب دوم

این باب نیز سه فصل دارد :

* **فصل اول** - تقیه و تفاوت آن با نفاق، جواز تقیه در منابع فقه چهار مذهب، به علاوه ظاهریه و معتزله و خوارج، برخی از اقوال صحابه و تابعین و علمای عامه در مورد تقیه و جواز آن.

* **فصل دوم** - برخی گفته‌اند عمل به سخنان ائمه علیهم السلام واجب نیست، چون احتمال می‌رود براساس تقیه صادر شده باشد؛ نیز گفته‌اند: تقیه را خود ائمه علیهم السلام وضع کرده‌اند تا اختلاف در سخنان خود را توجیه کنند. پاسخ تفصیلی به این سخنان را - براساس آیات و احادیث - در این فصل می‌خوانیم.

* **فصل سوم** - تقیه و کتمان با هم چگونه پیوند می‌یابند؟

کسانی که بر رد کافی مطالبی نوشته‌اند، به شانزده حدیث در این مورد تمسک کرده‌اند که تمام آنها در این فصل بررسی می‌شود، از جمله بحث اصحاب کهف که ذیل حدیث چهارم مورد کنکاش دقیق قرار می‌گیرد.

۲.۳.۳. باب سوم

* **اصول بحث بداء چیست؟ آیا بداء عقیده‌ای است که از یهود به مذهب شیعه راه یافته است؟**

نویسنده ضمن پاسخ به این پرسش، سخنان جمعی از مفسران اهل تسنن را می‌آورد که درباره امکان تغییر قضا و قدر، و نیز درباره محو واثبات سخن رانده‌اند.

* آیا عقیده شیعه به بداء، بدان معنی است که - العیاذبالله - خداوند حکیم را به جهل منسوب می‌دارد؟ نویسنده، ضمن بیان تفصیلی در این مورد، درباره جایگاه بداء در نظام اندیشه شیعه امامیه سخن می‌گوید. پس از آن، نگاهی بر چهار گروه از احادیث بداء می‌افکند و به پرسش‌هایی که درباره آنها مطرح شده، پاسخ می‌گوید.

۲.۳.۴. باب چهارم

نویسنده در این باب، ثابت می‌کند که عقیده به تحریف قرآن، بیش از کتب شیعه، در کتابهای اهل تسنن بیان شده است. در ضمن این فصل، به پرسشی فرعی - اما مهم - پاسخ داده می‌شود که آیا نگاه شیعه به کتاب کافی، مانند دیدگاه اهل تسنن در مورد صحیح بخاری است؟

نویسنده در همین باب، بیان می‌دارد که احادیثی که در کتاب کافی آمده و مخالفان، آنها را دال بر تحریف دانسته‌اند، به معنای تحریف نیست، بلکه توضیحات تفسیری امامان معصوم علیهم السلام بر آیات است.

در پایان باید گفت: این کتاب، با زاویه دید خاص خود، جای خالی را در پژوهش‌های مربوط به کتاب کافی (و به عبارت بهتر: در مورد عقاید شیعه امامیه) پر کرده است. چنین پژوهش‌هایی به طور پیوسته باید ادامه یابد، تا جدیدترین پرسش‌ها را درباره این کتاب جاودانه و دیگر آثار ارزشمند شیعی را پاسخ گوید.

۳. الکلینی و الکافی / عبدالرسول الغفّار، قم: مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۶ ق، / ۱۳۷۴ ش، ۵۸۹ ص.

۳.۱. نویسنده، این کتاب را براساس پژوهشی در دانشگاه علیگره هند، به سامان آورده و در هفت فصل عرضه کرده است:

فصل اول - تاریخ تدوین حدیث در شیعه: مدینه، کوفه، قم، بغداد، نجف، کربلا، خراسان، لکهنو [ص ۱۳ - ۱۱۰].

فصل دوم - کُلین، تحولات تشیع در ری، زندگی نامه مختصر ثقة الاسلام کلینی [ص ۱۱۱ - ۲۲۰].

فصل سوم - اوضاع سیاسی در زمان ثقه الاسلام کلینی: خلفای عباسی، دولت آل بویه، حوادث مختلف در آن زمان، هجرت کلینی به بغداد [ص ۲۲۳-۲۶۷].

فصل چهارم - گزارش علمی از زمان کلینی: معتزله و بزرگان و عقاید و گروه‌های آنها در بصره و بغداد، اثر معتزله در نظام فکری آن دوره، اشاعره و برخی از عقاید آنها، تفاوت‌های فکری امامیه با آن دو گروه [ص ۲۶۹-۳۱۳].

فصل پنجم - نقش شیخ کلینی در اظهار و ترویج عقاید مکتب اهل بیت علیهم السلام: توحید، امامت، عقل [ص ۳۱۵-۳۸۷].

فصل ششم - درباره کتاب کافی: انگیزه تألیف، تعداد احادیث، چگونگی تقسیم و تبویب، دیدگاه‌های دانشمندان، ویژگی‌های کافی، کتابنامه کافی شامل شروح، تعلیقات، ترجمه‌ها، اختصارها، فهرست‌ها، نسخه‌های خطی و چاپ‌های آن [ص ۳۸۹-۴۶۷].

فصل ششم - «عده من اصحابنا» در سندهای احادیث کافی چه کسانی هستند؟
عده‌ای که از احمد بن محمد اشعری نقل می‌کنند، نام‌ها و شرح حال مختصر آنان.
عده‌ای که از احمد بن محمد برقی نقل می‌کنند؛ و...

بدین سان، نویسنده در این فصل، بیست گروه از راویان را بر می‌شمارد که ثقه الاسلام کلینی به جای بیان تفصیلی تک تک نام‌های آنها، به عنوان «عده» از آنها نام می‌برد. آنگاه شرح حال مختصری از آن راویان را بیان می‌دارد [ص ۴۶۹-۵۵۲].
در پایان نویسنده، بر روش‌های علمی صحیح که میان شیعه امامیه رواج دارد، تأکید می‌کند.

کتاب با فهرست ۲۸۸ مأخذ کتاب و فهرست تفصیلی مطالب، پایان می‌یابد.

۳.۲. این کتاب، از آن رو که دست نامه‌ای مختصر و گویا در شناخت کافی است، باید پیراسته از خطاهای مطبعی عرضه شود. بجاست که ناشر در چاپ‌های بعدی، به این نکته توجه کند. همچنین فهرست‌های فنی و نمایه موضوعی برای چنین کتابی بسیار ضرورت دارد. امید است با رفع این کمبودها، گامی به پیش در راه شناساندن جاودانه کتاب کافی به پیش نهیم.

همچنین - به دلیل کمبود منابع تحلیلی به زبان فارسی درباره کافی - پیشنهاد می‌شود که این کتاب با ترجمه و تحریر مجدد در کسوت کتابی دانشگاهی عرضه گردد تا زمینه

پژوهش‌های بعدی برای دانشجویان مبتدی یا متوسط رشته‌های علوم حدیث هموار شود.

۴. اضبط المقال فی ضبط اسماء الرجال / آیه الله حسن زاده آملی، تحقیق سید محمد کاظم المدرسی الیزدی، فاضل العرفان، محمد کاظم المحمودی، قم: مکتب الاعلام الاسلامی، ۱۴۱۸ ق. / ۱۳۷۶.

۴.۱. این اثر از جمله آثار وتالیفاتی است که از جنبه‌ای خاص به کتاب شریف کافی پرداخته است.

مؤلف محقق آن باتسلط بر علم رجال به شیوه‌ای محققانه به ضبط اسامی رجال، انساب، کنیه‌ها و القاب پرداخته است.

تألیف و تدوین کتاب در ۱۷ ربیع الثانی ۱۳۸۸ ق. برابر با ۲۳ تیرماه ۱۳۴۷ ش. به پایان رسیده است.

رسالة استاد آیه الله حسن زاده آملی در اختیار مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی قرار گرفته و با تحقیق و پژوهش محققان ارجمند، سید محمد کاظم مدرسی یزدی، فاضل عرفان و محمد کاظم محمودی آماده چاپ و نشر گردید.

ساختار اثر، با فهرست کتاب، مقدمه مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی، مقدمه تحقیق، مقدمه مؤلف، و متن (اسامی به ترتیب حروف الفبا) تنظیم شده است.

در مقدمه تحقیق به قلم سید محمد کاظم مدرسی یزدی ضمن بحثی کوتاه در علم درایة الحدیث، بحث در ضبط اسماء و کنیه‌ها و القاب را از مباحث علم درایة الحدیث بر شمرده که دانستن آن برای اهل حدیث بسیار ضروری است و بدون توجه به این فن، خطا و اشتباه در بیان و استناد به رجال، بسیار خواهد بود.

دقت در ضبط صحیح اسامی راویان حدیث بسیار مهم است و حتی علم اسماء رجال به عنوان نیمی از علم حدیث قلمداد شده است.

محقق کتاب، نمونه‌ای از اشتباه در ضبط اسماء راویان حدیث را بیان کرده است. روش تحقیق و شیوه‌های ضبط اسامی، همراه با ذکر عناوین مصادر و مآخذ تحقیق در این مقدمه بیان شده است.

۴.۲. متن اثر از صفحه ۱۷ تا ۲۰۰ به ترتیب حروف الفبای عربی تنظیم شده است. الفاظ، واژه‌ها و اسامی با دقت در اعراب صحیح کلمات آورده شده است. در این کتاب، علاوه بر ذکر اسامی راویان به نکات زیادی نیز توجه شده است از جمله:

- معرفی اسامی مشابه در ذیل یک نام مانند

أبئیر بن العلاء : بنو أبیر قبيلة

: و عصمة بن أبیر جمالی (در ردیف ع نیز ذکر شده)

: عویف بن الاضبط بن أبیر صحابی ایضاً (ص ۱۸) (در ردیف ع نیز

ذکر شده است).

- معرفی اسامی که به گونه‌های دیگر نیز تلفظ شده است مانند:

أثیع بن الی شرح بن سدد و قبل: وُثیع ،

: زید بن اثیع و یقال یُثیع (ص ۱۹) ،

- معرفی اماکن و رجال منسوب به آنها، مانند: خُرّم (ص ۶۹)، جُلُود (ص ۵۲) .

- معرفی قبائل و رجال منسوب به آنها، مانند: الاجارب (ص ۱۹)، خُدعة (ص ۶۸) .

- معرفی مشاغل و حرفه‌ها، مانند: وراق (ص ۱۹۵)، الخزاز (ص ۶۹)، الغرّاد (ص

۱۴۳) .

- معرفی انساب، مانند: الآدمی (ص ۱۷)، الأسواری (ص ۲۳)، الأعبودی (ص ۲۵) .

الطریحی (ص ۱۲۶) .

- معرفی القاب مشترک میان چند راوی، مانند: الأسیدی (ص ۲۳ - ۲۴)، السنجی

(ص ۱۰۸) .

- معرفی واژه‌های یکسان با تعیین اختلاف در اعراب یا تشدید، مانند: السّمعی و

السّمعی (ص ۱۰۷)، الغزالی و الغزالی (ص ۱۴۳) .

- معرفی زنان راوی مانند: سعاد (ص ۱۰۲)، السعدة (ص ۱۰۲)، سمانة (ص ۱۰۶)،

عبلة (ص ۱۳۰)، غرام (ص ۱۴۳)، الفحام (ص ۱۴۶) .

- معرفی وجه ارتباط و پیوند بین اسامی قدیم و جدید مانند: السیرافی (۱۱۰) .

۴.۳. فوائد این اثر، بسیار بیشتر از آن است که در این مقال توصیف شود. برهرکسی

که دستی بر احادیث دارد و اهل تحقیق و مطالعه در متون حدیث باشد، لازم است که به

این دستنامه دسترسی داشته و در کنار مطالعات و تحقیقات خود برای پرهیز از هر گونه اشتباه در ضبط اسامی، از این مأخذ بسیار مهم بهره بگیرد.

در ابتدا مؤلف قصد داشته که فقط به ضبط رجال کتاب کافی بپردازد و در چاپ اول نیز به عنوان ملحق کتاب کافی در سال ۱۳۴۷ منتشر شده است. در ادامه کار، موارد مشتبّه در قاموس ذهبی و فیروز آبادی نیز به آن افزوده شده است و محققان اثر حاضر نیز در تکمیل آن با مراجعه به دهها مصدر دیگر کوشیده‌اند. به هر حال این اثر علیرغم حجم کم، حاصل یک عمر تلاش و کوشش است و مأخذی بسیار مهم در کنار مطالعات و تحقیقات حدیثی به شمار می‌رود.

۵. الصافی فی شرح الکافی / ملاخلیل بن غازی قزوینی (۱)

۵.۱. همانگونه که اشاره شد به دلیل اهمیت کتاب کافی، علما و فقها به این کتاب بسیار توجه و عنایت خاص داشتند، شروح بسیار زیادی بر این کتاب نوشته شده است. (۲) از جمله این شروح: شرح اصول کافی / نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (قرن ۷)، شرح الکافی / شیخ قطیفی بحرانی (قرن ۱۰) شرح اصول الکافی / ملاصدرالدین (قرن ۱۱)، مرآة العقول / مولی محمد باقر مجلسی (قرن ۱۱)، شرح اصول الکافی / محمد صالح مازندرانی (قرن ۱۱)، الوافی / ملامحسن فیض کاشانی (قرن ۱۱)، و... را می‌توان نام برد.

الصافی فی شرح الکافی از جمله شروحو است که تاکنون به صورت تحقیقی منتشر نشده است.

۵.۲. شارح: ملاخلیل بن غازی قزوینی (۱۰۰۱ - ۱۰۸۹ ق. / ۱۵۹۳ - ۱۶۷۸ م.)

فقیه اصولی محدث ادیب، زاده قزوین و ملقب به «برهان العلماء» بود. معاصران او - از جمله شیخ حرّ عاملی (امل الأمل، ج ۲، ص ۱۱۲)، میرزا محمد اردبیلی (جامع الرواة، ج ۱، ص ۲۹۸)، میرزا عبدالله افندی (ریاض العلماء، ج ۲، ص ۲۶۱) - و نیز دانشوران متأخر مانند

۱ - این معرفی با استفاده از سه عنوان پایان نامه دانشگاهی - که مشخصات آنها در متن معرفی آمده - تهیه شده است.

۲ - بیست و یک شرح بر کتاب کافی و یا بخشی از آن در کتاب الشیخ الكلینی البغدادی و کتاب الکافی «فروع» معرفی شده است.

میرزا محمد باقر خوانساری (روضات الجنات، ج ۳، ص ۲۵۷) و سید محسن امین (اعیان الشیعه، ج ۶، ص ۳۵۵) و شیخ آقا بزرگ تهرانی (طبقات اعلام الشیعه، ج ۵، ص ۲۰۴) وی را به فضل و کمال ستوده‌اند. نزدیک به بیست اثر از او نام برده‌اند، که در این میان، «الشافی» و «الصفی» - هر دو در شرح کتاب کافی - شهرت بیشتر دارند. «الشافی» به زبان عربی و «الصفی» به زبان فارسی است. قزوینی، کتاب صفی را در طول بیست سال (۱۰۶۴ - ۱۰۸۳) نگاشته و شرحی کامل بر کتاب کافی (اصول، فروع، روضه) عرضه کرده است. ۵.۳ شیوه نگارش کتاب، چنین است که ابتدا متن احادیث را تحت عنوان «اصل» می‌آورد، سپس نکات صرفی، نحوی، فقهی، قرآنی، تاریخی و... را تحت عنوان «شرح» بیان می‌دارد. پس از آن، ترجمه حدیث را - همراه با خلاصه توضیحات خود - با عنوان «معنی» می‌افزاید.

نسخه‌های خطی مجلدات مختلف این شرح و نیز نسخه‌های چاپ سنگی آن در برخی از کتابخانه‌ها موجود است. تحقیق و تصحیح بخشی از شرح کتاب الایمان و الکفر نیز در قالب سه عنوان پایان نامه کارشناسی ارشد در دانشگاه قم ارائه شده است، با این مشخصات:

۱. تصحیح و تعلیق «الصفی فی شرح اصول الکافی»، تدوین: جواد آهنگر، تابستان ۱۳۷۸، (شامل باب ۹۱ تا ۱۱۲)
  ۲. تصحیح و تحقیق شرح اصول کافی، تدوین: عبدالله کیوانی، زمستان ۱۳۷۸ (شامل باب ۱۱۳ تا ۱۶۵).
  ۳. تصحیح و تعلیق «الصفی فی شرح اصول کافی» تدوین: محمود صمدی، زمستان ۱۳۷۷ (باب ۱۶۵ تا ۲۰۹).^(۱)
- بدین ترتیب، از باب ۹۱ (باب الاصلاح بین الناس) تا آخر کتاب الایمان و الکفر، تحقیق شده است.
- ۵.۴. امتیازات کتاب - براساس نوشته‌های دو تن اخیر در مقدمه‌های پایان نامه دوم و سوم - چنین است:

---

۱ - این سه عنوان پایان نامه در کتابخانه مرکزی دانشگاه قم، بخش پایان نامه‌های «فلسفه و کلام اسلامی» به شماره‌های ۳۳ و ۳۸ و ۵۴ موجود است.

۱. ریشه یابی لغات، تجزیه و ترکیب کلمات و بیان نکات صرفی و نحوی آنها (مانند: شرح حدیث ۳ باب ۱۶۵).
۲. نقل احتمالات مختلف در یک کلمه مانند: سَخَط، سُخَط، سُخَط.
۳. ترجمه دقیق کلمات عربی به فارسی و کوشش دریافتن بهترین معادل فارسی برای کلمات عربی مانند: حکیم = مصلحت اندیش، بذاء = زبان درازی، سفه = سبکی، یقین = قرار خاطر، بهاء = خوش نمایی، اکبر همّه = بزرگتر پیشنهاد خاطر او، الحجّة = معیار و دلیل، رب = صاحب کلّ اختیار، عزّت = بی ننگی، لطیف = نازک کار.
۴. ارجاع دقیق نکات مشابه به نخستین مورد توضیح داده شده، با ذکر نام باب و شماره باب و شماره حدیث.
۵. آوردن ضرب المثل های فارسی برای رساندن مفهوم ضرب المثل های عربی، مانند این نمونه: فلاقرّب الله دارک، ترجمه: خانه ات خراب شود، چرا آمدی؟ (باب ۱۲۵، حدیث ۸)
۶. ترجمه روایت براساس مبانی تفکر شیعه و با رعایت جوانب مطلب.
۷. تطبیق معانی روایات با آیات قرآن، برای اثبات اتقان شرح مورد نظر (نمونه: باب ۱۲۴ حدیث ۸، باب ۱۶۵ حدیث ۱۲).
۸. شماره گذاری ابواب (به طور مسلسل) جهت سهولت در مراجعه کردن.
۹. عدم ذکر سلسله روایان برای توجّه بهتر و بیشتر به اصل حدیث و به جهت اختصار. البته در مواردی که سخنی از راوی پیش آمده، شارح با تبخّر کامل به آن پرداخته است. مانند شرح حدیث ۱۳ باب ۱۳۱ (توضیح «بعض رجاله» در سند حدیث).
۱۰. ضبط اسامی روایان با دقّت و وسواس تمام، در مواردی که نامی از آنها به میان آمده است.
۱۱. توضیح مبسوط و مستدلّ برای شناساندن امامی که در روایت فقط کنیه مبارکش آمده، یا به صورت «احدهما» ذکر شده است (مثل: باب ۱۸۲ حدیث ۱).
۱۲. مطرح کردن شبهات و ابهامات، تحت عنوان «اگرگویی» و جواب به آنها تحت عنوان «گوییم» (مانند: باب ۱۶۵ ح ۲).

۱۳. توضیح بعضی از روایات با ذکر مصادیق و بیان تأویل آنها.
۱۴. اشاره به موارد اختلاف در وافی و مرآة العقول (وی شرح خود را پس از آنها و ناظر به آنها نگاشته است).
۱۵. شرح خلاصه مطالب باب در چند سطر، در صدر هر باب.
۱۶. بیان نظرات خود تحت عنوان «مخفی نماند» یا «بدان که».
۱۷. ارجاعات دقیق به موارد مشابه قبل و بعد، با ذکر شماره باب و حدیث.
۱۸. ریشه یابی قبایل و معرفی اشخاص، اعلام، فرقه‌ها، وقایع تاریخی (مانند معرفی قبایل مضر و غطفان و چاه جعرانه در شرح حدیث ۲ باب ۱۷۶؛ معرفی عقاید زیدیه در شرح حدیث ۳ باب ۱۶۵؛ معرفی مرجئه و قدریه و حروریه در شرح حدیث ۱۳ همان باب؛ داستان حوآب در شرح حدیث ۳ همان باب).
- بجاست که بقیه اجزای این شرح ارزشمند نیز به همین صورت، در برنامه کار پژوهشی دانشگاهها و حوزه‌های علمیه قرار گیرد و این کتاب نفیس، احیا شود.

۶. پژوهشی در زمینه کتاب کافی و مؤلف آن / منصور پهلوان

- تهران: مؤسسه فرهنگی نبأ مبین، ۱۳۸۲.

۶.۱. این کتاب از جمله معدود آثار فارسی است که به صورت مستقل و به بیان ساده و روان درباره کتاب کافی نگارش شده است. آثار فارسی مستقل در باره کافی بسیار اندک است و فقط در برخی ترجمه‌های فارسی در ضمن مقدمه‌ها توضیحاتی درباره کتاب کافی ارائه شده است.

۶.۲. کتاب در یک مقدمه و هفت فصل و در ۲۵۶ صفحه چاپ و منتشر شده است. متن اصل کتاب از فصل اول تا فصل هفتم [ص ۱۵ - ۲۳۰]. می‌باشد، در پایان هر فصل، خلاصه مطالب همان فصل آورده شده است. پاورقی‌های فصول بعد از فصل هفتم آمده و در پایان نیز فهرست تفصیلی مطالب و فهرست منابع کتاب ذکر شده است.

موضوعات اصلی کتاب و به تعبیری فصول هفتگانه کتاب به شرح زیر می‌باشد.

فصل اول - اهمیت حدیث نزد شیعه امامیه

فصل دوم - سیر تدوین حدیث در اسلام

فصل سوم - حالات کلینی

فصل چهارم - کتابشناسی کافی

فصل پنجم - صحت کافی

فصل ششم - صحت کتب قدما و ضعف اصطلاح متأخرین

فصل هفتم - پاسخ به شبهه‌ها

۶.۳. مروری کلی بر موضوعات کتاب.

۶.۳.۱. فصل اول کتاب در پنج بخش به بررسی موضوعات زیر پرداخته است.

- اهمیت فراگیری احادیث با استناد به آیات قرآن و تأکید پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بر اخذ و پیروی حدیث و کتابت آن با استناد به روایات فریقین؛ بر حذر داشتن از اکتفا به قرآن کریم با استناد به روایات واحادیث منقول از منابع اهل سنت؛ تأکید پیامبر بر رجوع به ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و اخذ علم و حدیث از ایشان بانقل احادیث ثقلین، سفینه، مدینه علم؛ تأکید ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بر احادیث و حفظ و کتابت آنها با استناد به پنج روایت از جمله: «**اعرفوا منازلَ شیعتنا علی قدر روایتهم عننا وفهمهم منا**». منزلت شیعیان ما را از میزان روایتی که از ما نقل می‌کنند و فهمی که از ما دارند، بشناسید.

۶.۳.۲. فصل دوم در دو بخش مستقل به سیر تدوین حدیث در اسلام، می‌پردازد. بخش اول تدوین حدیث در بیان شیعه. بخش دوم تدوین حدیث در اهل سنت. در هر دو بخش وعده داده شده که سیر تاریخی تدوین حدیث، بررسی مختصر شود، و تصنیف و تألیف جوامع حدیثی گزارش شود.

اصول اربع مائة یا ۴۰۰ رساله که اصل نامیده می‌شوند زیر بنای اولیه و بنیادین جوامع حدیثی شیعه را تشکیل می‌دهند. مطالب این اصول مستقیماً یا با یک واسطه از امام عَلَيْهِ السَّلَامُ و یا از راوی امام عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل شده است.

در سیر تدوین حدیث اهل سنت، بیشتر به موضوع منع از نشر و کتابت حدیث و سرنوشت برخی از راویان و ناقلان حدیث اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَامُ پرداخته شده است و بر خلاف آنچه که در آغاز فصل وعده داده شده سیر تدوین و تألیف جوامع حدیثی بسیار

گذرا مطرح شده و جای آن دارد که باتفصیل و تحقیق بیشتری به این موضوع پرداخته شود.

۶.۳.۳. سرگذشت مختصری از صاحب کافی مرحوم محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی ربااشاره به اوضاع سیاسی - اجتماعی و اعتقادی ری، رومیان و محدثان ری، مشایخ و اساتید کلینی، شاگردان مرحوم کلینی، مهاجرت به بغداد، جایگاه کلینی در نزد علمای اهل سنت و شیعه آورده است. در پایان این فصل فهرستی شامل ۲۷ منبع و مأخذ در مورد مرحوم کلینی ذکر شده است.

۶.۳.۴. فصل چهارم به کتابشناسی کافی اختصاص دارد. در این فصل، انگیزه تألیف کتاب کافی به نقل از مرحوم کلینی در مقدمه کتابش، مدت تألیف (حدود بیست سال)، بهره‌گیری مرحوم کلینی از اصول اربعمائه در تصنیف و تألیف کافی، ابواب و تعداد احادیث کافی، اسناد روایات کافی، معرفی رومیان «عدة من اصحابنا» و ستایش کافی در کلام بزرگان را آورده است.

۶.۳.۵. در فصل پنجم ذیل عنوان صحت کافی به بررسی معنای اصطلاح «صحیح» در نظر دو گروه از محدثان (قدما و متأخرین) می‌پردازد و نتیجه می‌گیرد که کافی مطابق اصطلاح قدما صحیح است و در این خصوص به ۱۱ مورد از سخنان قدما استناد می‌کند. صحیح بودن احادیث کافی را از نظر اصطلاح متأخرین نیز بررسی کرده است و بیان می‌دارد مطابق اصطلاح متأخرین، تعداد روایات صحیح کافی طبق یک نظر، بالغ بر ۵۰۷۲ حدیث می‌باشد. (لؤلؤة البحرين، ص ۳۹۵) البته اصطلاح صحیح در مقابل حدیث موثق، حسن و ضعیف است نه در مقابل نادرست یا جعلی.

۶.۳.۶. بدنبال بحث از اصطلاح صحیح در نظر قدما و متأخرین، فصل ششم کتاب را به بررسی صحت کتب قدما و ضعف اصطلاح متأخرین اختصاص داده است. این فصل، درحقیقت ترجمه فائده نهم از دوازده فائده‌ای است که شیخ حر عاملی تحت عنوان «خاتمه» در آخرین مجلد از کتاب وسائل الشیعه آورده است.

مرحوم شیخ حر عاملی با بیان بیست و دو دلیل، به بررسی ضعف اصطلاح متأخرین در مورد معنای «صحیح» پرداخته است.

۶.۳.۷. در فصل هفتم با عنوان «پاسخ به شبهه‌ها»، به بررسی چند شبهه پیرامون اعتبار و صحت کتاب کافی پرداخته است و ضمن طرح اجمالی شبهه، پاسخ شبهه‌ها را بیان کرده است.

قبل از ورود به طرح شبهه‌ها، در ضمن مقدمه‌ای هفت نکته را متذکر شده که توجه به این نکات به فهم پاسخ‌ها کمک می‌کند.

همانگونه که ناشر در آغاز این کتاب یاد آور شده است، این کتاب پایان نامه دانشگاهی کارشناسی ارشد بوده که در سال ۱۳۶۵ تهیه و تدوین شده است. امید است در چاپ‌های بعدی، ضمن بازنگری در کتاب و تحقیق بیشتر، نکات تکمیلی و تحقیقی بحث‌های مطرح شده فراهم آید.